

«K současné situaci» č.6 (127), červenec 2016

Nová doktrína Putina?

Na internetu se objevila „nová doktrína Putina“:

<http://axiolog.livejournal.com/160629.html>

Ve své historické „krymské řeči“ v Georgijevském sálu Kremlu 18. března Putin jasně zformuloval základní komponenty nové doktríny.

1. Rusko už nevnímá Západ jako partnera, který zasluhuje důvěru.

Kritika a výtky, vyslovené v „mnichovské řeči“ 2007 nebyly Západem uslyšeny a vzaty na vědomí. Pokusy znovu zatáhnout Ukrajinu do EU a NATO „západní partneři“ překročili červenou linii. Navdory prohlášením o ukončení „studené války“ a politiky rovnováhy sil fakticky prováděli a provádí starou politiku zdržování Ruska. Reálná politika Západu to jsou klamy, přijímání rozhodnutí za zády Ruska, postavení ho před hotovou věc, expanze. „Rusko pocítilo, že ho nejen jednoduše podvedli, ale vyplenili“. Nyní bude Rusko vycházet výlučně z toho.

2. Rusko se nadále už nevnímá jako součást evropské nebo euroatlantické civilizace.

Rusko je demokracie, ale zvláštního druhu. Rusko odmítlo komunistické a pseudodemokratické dogmy. Má novou identitu, kterou mimochodem není prosté zformulovat. Pokud téměř 100% obyvatel RF podporuje připojení Krymu, pak to znamená, že to rozhodnutí má pevnou demokratickou legitimitu. Putin vyzývá národ sjednotit se okolo nové ideologie a politiky, stát se jediným organizmem. Rusko už nevěří v univerzální hodnoty svobody, práv člověka a demokracie, stejně jako v jiné univerzální modely. Každá silná země je sama sobě systémem hodnot a modelem.

3. Mezinárodní právo už není systémem pravidel a dokonce ani systémem koordinát.

Mezinárodní právo je menu, ze kterého si každá silná země vybírá to, co se jí hodí.

4. Oblastí činnosti „doktríny Putina“ je postsovětský prostor.

Podklad: „historická kontinuita“, „ruský svět“, strategická bezpečnost Ruska. Suverenita postsovětských států je od nyní pevně podmíněna zohledňováním zájmů Ruska. S výjimkou třech pobaltských republik bývalého SSSR (i když to dnes už ani nemusí platit). V případě „překročení čáry“ bude Rusko konat (vtahování v NATO, v EU, pokusy rozmístění vojenských základen). Vnitřní destabilizace takové země, referenda v regionech o jejich oddělení nebo dokonce připojení, vstup vojsk (oficiálně nebo anonymně), ustanovení Moskvě loajální vlády. Zákon o právu vstupu vojsk do jiných zemí už existuje. Připravenost přejít od diplomatických metod k činům, to je hlavní změna nové doktríny, právě potvrzená připojením Krymu. V roce 2008 byla připravenost konat poprvé demonstrována v Gruzii. Nyní kdokoliv, kdo se rozhodne překročit čáru na postsovětském prostoru, musí být připraven k reálné konfrontaci s Ruskem, včetně vojenské.

5. Mění se hlavní Vestfálský princip – neměnnost státní suverenity a teritoriální celostnost.

Nyní se to týká jen silných států, které dokáže ochránit vlastní armáda nebo vojensko-politický blok (NATO, OSKB). Suverenita a celostnost malých zemí (v první řadě zemí, které selhaly – failed states) se stává polem soupeření silných států a jejich bloků.

6. Role mezinárodních organizací (OSN, OBSE, Rada Evropy a další) se snižuje.

V jejich rámci je nutné pracovat, ale jen do okamžiku, než to začne překážet ochraně národních zájmů (právě takto se chovaly USA a jejich spojenci při provádění různých vojenských operací bez povolení OSN).

7. Nová „doktrína Putina“ vychází z principiálně nové rovnováhy sil ve světě.

Souhrnná vojenská, ekonomická, humanitární váha Západu se prudce snižuje a pokračuje v pádu. Prudce se zvyšuje váha a vliv Asie, Latinské Ameriky, Afriky. Nezápadní velké země (v BRICS, ŠOS a dalších org.) mají zájem na nových pravidlech hry, aby samy hrály, dělily a zabíraly. Budou souhlasit s výkladem mezinárodního práva nikoliv jako tabu, ale jako přitažlivého menu v restauraci. Ano, svět se stane nebezpečnějším, dokonce výbušným, ano, risky nového překrásného světa budou obrovské, ale vždyť každý spoléhá na výhru v té hazardní hře, ne snad?

— Špatně!

To není žádná nová doktrína a určitě to není doktrína Putina. Je to pozice představitele jednoho z klanů v okolí Putina, který by chtěl, aby se ta doktrína stala Doktrínou Putina. Ale nepíšou tam to hlavní: Pro zformování strategie pro konfrontaci se Západem je třeba nejprve určit strategii samotného Západu. Ale ti, kdo to mají z titulu své povinnosti dělat, se bojí dokonce jen pomyslet o strategii Západu – Bibli. Proč se bojí? Protože uvnitř RF je ohromná „pátá kolona“, konající v rámci té strategie – Ruská pravoslavná církev, synagoga, tradiční islám, „ateisté“-tradicionalisté. Navíc ta „pátá kolona“ na každém rohu křičí:

— Ano, my jsme část Západu, ale tam na Západě jsou naši nepřátelé: katolíci, protestanti, jehovisti, adventisti šestého a sedmého dne, pederasti.

Co je to, kromě masové schizofrenie? Ale i u Západu ve vztahu k Rusku není situace lepší. Jejich vědomí je také schizofrenní. Moc dobře vědí, že Rusko na ně nikdy nezaútočí první, ale na každém rohu počínaje olympijským a konče polským, litevským a anglickým křičí:

— Ano, my se bojíme, protože Rusové nás už už napadnou, všechny pochyťají a znásilní.

— Bojíte se? A čeho se bojíte, když vojenské výdaje má Rusko 20x nižší než Západ?

— Stejně se bojíme!

— Bojíte se Rusů, když vás už znásilňují migranti z Blízkého Východu, nikoliv Rusové?

Tj. Západ také, stejně jako politické vedení RF potřebuje určit strategii Ruska.

Vnějšíkově je ta „strategie Putina“ (dostupná) po r.1991 opsána ze strategie Západu, ale oni se bojí nikoliv otevřeně (dostupné), ale té skryté, která se 1000 let formovala na nevědomých úrovních psychiky národů Ruské civilizace a kterou VP SSSR koncem druhého tisíciletí vyvedl na úroveň vědomí.

Problém je v tom, že se jí bojí nejen politické vedení Západu, ale i politické vedení RF, a také Bibli biorobotizované davy na jedné i druhé straně té nesmyslné konfrontace.

A co zbývá těm davům nakaženým biblickou schizofrenií? To, co říkal Portos v „Třech mušketýrech“:

Новая доктрина Путина?

- A proč bojujete, Portosi?
- Bojuju, protože bojuju!

Tj. v tomto případě zbývá jen válka do vzájemného zničení kvůli cílům nějaké třetí strany, která se konfliktu neúčastní, ale řídí ho ve svých zájmech. Takovou strategii nemáme zapotřebí.

Vnitřní Prediktor SSSR
22.7.2016